

**RAUL CASTRO RUZ, AZ ÁLLAM- ÉS MINISZTERTANÁCS ELNÖKÉNEK NYILATKOZATA
ORLANDO ZAPATA TAMAYO ELITÉLT HALÁLÁRÓL, MARIEL, 2010. FEBRUÁR 24.**

Nagyon sajnáljuk.

Három év büntetést kapott. A börtönben bűncselekményeket követett el, ezért meghosszabbították a büntetését. Ezt követően a legjobb kórházainkban kapott kezelést. Meghalt, amit nagyon sajnálunk.

Az Amerikai Egyesült Államokkal szembeni konfrontáció során sajnálatos módon több ezer kubait veszítettünk el, elsősorban az államterrorizmus áldozataiként. Az elhunytak és maradandó sérüléseket szerzettek száma megközelítőleg 5 ezerre tehető, nem számolva a sérültek ezreit, akiknek sikerült meggyógyulniuk, sem a külföldön meggyilkolt ill., más országokban eltűnt diplomataikat.

A napon, mikor az Egyesült Államok úgy dönt, hogy békében kíván élni velünk, megszűnnek ezek a problémák és túllépünk számos más problémán.

Ők azt mondják, hogy tárgyalni akarnak velünk, mi pedig készek vagyunk bármilyen problémát megvitatni az amerikai kormánnyal, a Parlamentben három alkalommal is megismételtem, valamennyi, valamennyi, valamennyi problémát. A tárgyalásokat csak akkor fogadjuk el ha a két fél abszolút egyenjogú partnerként tárgyal. Ők vizsgálhatják vagy kérdezhetnek bármely kubai kétségükkel kapcsolatban, de nekünk is jogunk van kérdezni valamennyi amerikai problémáról..

Nem ismerjük el semmilyen ország, bármilyen hatalmas is legyen, vagy országok csoportjának jogát, mint akár az Európai Unió, arra, hogy beavatkozzon belügyeinkbe. Viszont mindenről hajlandóak vagyunk tárgyalni.

A fél évszázad alatt mi senkit nem öltünk meg, senkit nem ért kínzás, nem volt egy törvénytelen kivégzés sem. Ha voltak is Kubában kínzások, azok nem a forradalom által kormányzott területen történtek, hanem az amerikai guantanamoi támaszponton.